

"Zie wat je hoort"

Woensdag 11 december 2019

Thema week 2: Troost!

Troost is weldadig en doet goed. Ieder weet het uit eigen ervaring. Troost veronderstelt enerzijds dat er iemand is die troost nodig heeft, en dus in een behoeftige situatie verkeert. Anderzijds veronderstelt troost dat er iemand is die de behoeftige situatie bij de ander opmerkt; en het vermogen heeft nabij te zijn; warmte te geven; hoop over te dragen; toekomst te openen.

Vorbereiding

Bij voorkeur zoek ik een vaste plek voor mijn gebed. En - als het kan ook - ook een vast tijdstip op de dag. Dat geeft het meeste rust. Ik plaats mij telkens in de tegenwoordigheid van de Heer. Daarna neem ik enkele ogenblikken om te vragen wat ik ten diepste verlang: al naargelang voor de (nabije) toekomst; voor deze retraite. Deze week zou ik de genade kunnen vragen troost te putten uit de meditaties.

Bijbeltekst voor vandaag, woensdag 11 december: Jesaja 40:26-27

'Richt uw ogen naar boven en kijk eens goed.

Wie heeft dat alles geschapen?

Hoe kunt gij dan zeggen, Jakob,

hoe kunt gij beweren, Israël,

dat uw wegen voor de Heer verborgen zijn;

dat de Heer ontgaat waar u recht op hebt...?'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Het volk van God zit in ballingschap. Ver van huis. Onderdrukt en tot slaaf gemaakt door tirannen. En dat al bijna veertig jaar lang! En God doet er niets aan, zo lijkt het. Het volk heeft de indruk: God wéét helemaal niet wat wij doormaken; ziet niet wat wij hier allemaal moeten uitstaan.

- 1 Herken ik het gevoel van het volk dat de aanwezigheid van God niet ervaart? Sterker: het volk verlangt naar Hem, maar Hij lijkt dat verlangen niet op te merken.

- 2 De profeet herinnert eraan dat God alles heeft geschapen en dat dus niets Hem ontgaat. Dat geldt dus ook voor mij. Kan ik dat geloven?
- 3 Zou ik getroost zijn met die woorden: 'God heeft ook mij geschapen; dus Hij ziet wel degelijk waar ik pijn heb en waar ik naar verlang...?'
- 4 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:
 - met de profeet,
 - met iemand uit het volk van toen,
 - met Jezus,
 - met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.